

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 de setembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. M.A.D. va interposar, en data 24-09-2015, demanda de dissolució judicial envers la societat A, SL, a fi que en aplicació dels articles 85.5, apartats b) i d) i 86.3, de la vigent Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada es dictes Sentència decretant la dissolució de l'esmentada societat mercantil, havent posteriorment de procedir a la liquidació i adjudicació dels béns de la societat al seu únic titular i propietari real, és a dir, al Sr. M.A.D., atès que ja no resulta viable la seva continuïtat donada la situació de bloqueig propiciada pel Sr. P., així com la impossibilitat de realització del seu fi social.

II.- Malgrat el seu emplaçament per edictes, la societat defenent no va comparèixer i va ser declarada en rebel·lia processal.

III.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 01-09-2016, decidint : “ **Primer.-** *Estimar parcialment la demanda formulada per la representació processal del Sr. M.A.D. i declarar la dissolució de la societat A, SL.*

Segon.- *No fer imposició expressa imposició de les costes judicials ocasionades, de conformitat amb el que disposa el IV. CONSIDERANT de la present resolució judicial.”.*

IV.- Contra aquesta sentència ha interposat recurs la representació processal del Sr. M.A.D. demanant la seva revocació parcial en el sentit d'haver de procedir a la liquidació i adjudicació dels béns de la societat en tràmit d'execució de sentència al seu únic titular i propietari real, és a dir, al Sr. M.A.D..

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs interposat per la representació processal de la part agent es fonamenta sobre la consideració general que, contràriament al que ha considerat el Tribunal, no existeix cap impediment legal per tal de dur a terme la liquidació i adjudicació dels béns de la societat en període d'execució del present procediment. Afirmar que en pràctica li serà impossible al Sr. M.A.D. procedir a la liquidació de la societat seguint els procediments previstos als articles 90 i següents de la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada. Els arguments al respecte són en essència que: 1) s'ha de prendre en compte totes les circumstàncies i

extrems del cas; 2) els únics béns que ostenta la societat són la unitat immobiliària radicada a Soldeu i un vehicle que foren adquirits pel propi Sr. M.A.D., tot i que constin a nom de la societat; 3) Les actuacions del Sr. P., qui només era un prestanoms amb 67% de les participacions, van portar a apartar de fet el Sr. M.A.D. de la societat deixant-lo en una situació de total desconeixement i en la impossibilitat de prendre decisions malgrat ésser el real i únic propietari de la mateixa que no queda gestionada; 4) donada aquesta situació de paralització de la societat i de carència de les altres persones involucrades constatada pel tribunal, no serà possible sense auxili judicial realitzar les operacions de liquidació pels administradors i això li comportarà un gran perjudici personal i econòmic ; 5) ja havia trobat un comprador per a la unitat immobiliària i 6) per economia processal i per tenir un judici de durada raonable, sol·licita que els actes de liquidació s'efectuïn en període d'execució.

S'ha d'entendre que les pretensions de la representació processal del Sr. M.A.D. tenien un doble aspecte :

- d'una banda, que es decretés la dissolució de la societat. Es tracta de la pretensió principal i de fet el suplico del seu escrit de demanda "DE DISSOLUCIÓ JUDICIAL" es refereix als articles 85.5 i 86.3 relatius a la dissolució i no als articles relatius a la liquidació.

- d'altra banda, i com a conseqüència del primer, que es procedís posteriorment a la seva liquidació i adjudicació dels seus béns al mateix Sr. M.A.D.

Pel que fa a la primera pretensió, i al constatar la impossibilitat de realitzar el fi social i la paralització dels òrgans socials fent impossible el funcionament normal de la societat esmentats per l'article 85.5 de la Llei de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, el tribunal va donar lloc a la petició de dissolució. Aquest aspecte de la sentència no és recorregut.

Però per la resta, el tribunal ha considerat d'una banda que les operacions de liquidació no es podien dur a terme en període d'execució tota vegada que s'havia de procedir en el sentit indicat als articles 90 i següents i amb la intervenció dels altres socis de la societat, i d'altra banda que no es podia adjudicar directament al Sr. M.A.D. els béns de la societat donat que les *“operacions de liquidació comporten l'elaboració d'un balanç final de liquidació i l'acreditació que s'han satisfet tots els creditors de la societat o se'ls ha garantit la satisfacció i igualment que s'ha abonat la quota de liquidació a tots els socis o se n'ha consignat l'import, la qual cosa en cap cas concorre en el present supòsit.”*

Aquest plantejament s'ha de confirmar per les raons que exposarem a continuació.

Tota la qüestió que planteja el present recurs és de determinar si es pot decidir en el mateix procediment la dissolució i la liquidació amb adjudicació al soci minoritari que invoca ésser el real propietari de la totalitat de la societat i dels seus actius.

Així, es veu que molts dels arguments del recurrent consisteixen en insistir en la situació definitiva de bloqueig de la societat i en la necessitat en la qual l'agent es trobaria de manera urgent que es liquides la societat per tal de poder vendre el pis titularitat de la societat però en realitat propietat seva.

Però aquesta situació de bloqueig constatada pel tribunal i que fonamenta la declaració de dissolució de conformitat amb els articles 85 i 86 de la Llei, si bé probablement complicarà les operacions de liquidació no és un motiu suficient per no procedir com ho preveu la Llei en relació a la fase de liquidació.

En efecte, no cal perdre de vista que si és cert que la liquidació de la societat, és l'etapa lògica que segueix la dissolució, no obstant això,

dissolució i liquidació constitueixen dues institucions diferenciades ja que la dissolució consisteix essencialment en un pronunciament declaratiu per poder desfer el lligam que existia entre els socis, mentre que la liquidació, és a dir el procés mitjançant el qual es determina l'actiu i el passiu per tal finalment de poder satisfer els deutes pendents i repartir els actius quedant entre els socis, té també una projecció exterior a la societat i als seus membres (reals o fingits) i per tant conseqüències pels tercers també.

Així, la Secció 2a de la Llei relativa a la liquidació exposa en els articles 90 a 95 el règim aplicable i precisa que l'obertura de la liquidació de la societat no afecta la personalitat jurídica, de manera que són aplicables les disposicions relatives a la junta general i a la integritat patrimonial de la societat. En efecte, a partir d'aquest moment l'objecte social és el de realitzar la liquidació. Per tal d'informar els tercers, fins al final de la liquidació, la societat ha de fer constar en la seva denominació l'expressió "en liquidació" i s'ha de publicar al BOPA un avís en el qual ha de constar que la societat està en liquidació.

La llei precisa que amb l'obertura de la liquidació, els administradors de la societat es converteixen en liquidadors si els estatuts no estableixen una altra cosa i que exerceixen el càrrec de manera indefinida, tot i que poden ser cessats en qualsevol moment per acord de la junta general, encara que aquest punt no figuri a l'ordre del dia de la convocatòria, i sense necessitat d'acreditar la concurrència d'una causa justa. No obstant això, si transcorreguts tres anys des de l'obertura de la liquidació, els liquidadors no han presentat el balanç de liquidació, qualsevol persona amb interès legítim pot sol·licitar al batlle la separació dels liquidadors. El batlle ha d'acordar-ne la separació si la dilació no està justificada, nomenar els liquidadors que consideri oportuns i fixar-ne el règim d'actuació.

En quant a les operacions concretes de liquidació, els liquidadors han de formular un inventari i un balanç de la societat referit al dia de la dissolució. L'inventari i el balanç els ha d'aprovar la junta general. El procediment de liquidació no exonera la societat del compliment dels deures de comptabilitat. De manera particular, ha d'informar de les operacions i dels resultats de la liquidació.

Els liquidadors han de realitzar les operacions de liquidació necessàries i adequades per a l'extinció ordenada de la societat, mitjançant la pràctica de la liquidació patrimonial i la divisió del patrimoni resultant entre els socis.

Una vegada acabades les operacions de liquidació, els liquidadors han de presentar un balanç final de liquidació, amb un informe sobre les operacions realitzades i una proposta de distribució entre els socis del patrimoni resultant, perquè la junta general els aprovi.

L'acord d'aprovació del balanç final de liquidació el poden impugnar els socis que no hi hagin votat a favor. Si la liquidació s'allarga per un termini superior a aquell previst per a la redacció del balanç anual, els liquidadors han de presentar al Registre de Societats un balanç de situació que permeti conèixer la situació de la societat i de la liquidació d'aquesta.

Finalment, el pagament de la quota de liquidació es pot fer en efectiu o en espècie, si els interessats ho consenten. Els estatuts poden preveure a favor d'algun o d'alguns socis que la quota de liquidació se satisfaci mitjançant la restitució d'aportacions no dineràries o l'atribució d'altres béns de l'actiu de la societat. En aquest cas, els liquidadors han de vetllar perquè els drets econòmics de la resta de socis quedin tutelats adequadament.

Una disposició essencial d'aquest procés de liquidació és que la quota de liquidació no es pot pagar fins que no s'hagi satisfet als creditors de la societat, o se'ls garanteixi la satisfacció.

Aquestes disposicions permeten constatar que la Llei preveu unes garanties dels drets no només dels altres socis sinó també dels tercers, essencialment els creditors.

En el present cas, on el que pretén finalment el Sr. M.A.D. és que se li reconegui d'immediat al seu favor la seva quota de liquidació equivalent a la totalitat dels actius de la societat, procedir en fase d'execució a la liquidació i adjudicació dels béns de la societat no permetria respectar aquestes garanties, sobretot quan el muntatge societari correspon inicialment a una construcció relativament complicada per a eludir les disposicions legals sobre les inversions estrangeres al Principat.

A més, ressurt de les actuacions que el Sr. M.A.D. ha perdut el control de la societat a partir d'un cert moment i no se sap exactament quins compromisos pot tenir la societat i dels quals el Sr. M.A.D. no tindria coneixement.

Així les coses, apareix imprescindible seguir el procediment que marca la Llei.

II.- D'altra banda, cal precisar que l'execució de la sentència ferma, entesa com a l'activitat processal que permet, en l'interès exclusiu del creditor, donar el compliment efectiu a la resolució judicial per tal d'assegurar la tutela efectiva garantida per la Constitució, concerneix només la declaració feta per l'òrgan jurisdiccional i els punts que el mateix ha resolt.

En el nostre cas, de cap manera la liquidació i adjudicació directa a l'agent constitueixen actes d'execució de la declaració de dissolució sinó una altra pretensió.

III.- Així les coses, les consideracions d'economia processal i de durada raonable del judici no són suficients per a donar lloc a la pretensió de l'agent de procedir en fase d'execució del present procediment a la liquidació i adjudicació dels béns, ja que si corresponen a l'interès de la

part agent no són suficients per a ignorar les garanties que preveu el procediment legal.

De la mateixa manera, aquestes consideracions no permeten decidir dur a terme en fase d'execució operacions de liquidació que mereixen el seu propi procediment en cas de no poder realitzar dites operacions tal com ho preveu la Llei de manera específica en els articles 90 i següents, en particular 95 i 96.

Consegüentment, el recurs ha de ser desestimat.

IV.- La desestimació del recurs de la part agent justifica deixar al seu càrrec les costes processals d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. M.A.D. contra la sentència, de data 01-09-2016, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, que confirmem íntegrament, deixant al càrrec del recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

IMPOSAR al Sr. M.A.D., les costes judicials d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-